Joi, 29 Octombrie, 2026
Sf. Cuv. Mc. Anastasia Romana
Sf. Cuv. Avramie și Maria, nepoata sa

Coloseni 4

2 Stăruiți în rugăciune, priveghind în ea cu mulțumire,

3 rugându-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să-i deschidă cuvântului nostru o ușă spre a grăi taina lui Hristos pentru care sunt eu în lanțuri,

4 ca s'o arăt așa cum trebuie să grăiesc.

5 Umblați cu înțelepciune față de cei ce sunt în afară[1], răscumpărând vremea[2].

6 Cuvântul vostru să fie'ntotdeauna plăcut, dres cu sare, ca să știți cum trebuie să-i răspundeți fiecăruia.

7 Toate câte mă privesc pe mine vi le va face cunoscute Tihic, iubitul frate și slujitor credincios și împreună-ostenitor întru Domnul.

8 Anume pentru aceasta l-am trimis, ca să știți cum ne aflăm și ca să vă mângâie inimile,

9 împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi[3]; ei vi le vor face cunoscute pe toate cele de aici.

Luca 9

49 Iar Ioan, răspunzând, I-a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe unul scoțând demoni întru numele Tău și l-am oprit, pentru că el nu merge cu noi".

50 Iar Iisus i-a zis: „Nu-l opriți; căci cel ce nu este împotriva voastră este pentru voi".

51 Și a fost că atunci când s'au apropiat zilele înălțării Sale[4], El

---

[1] = Cei ce sunt în afara comunității; necreștinii.

[2] Pentru „răscumpărarea vremii" vezi nota de la Ef 5, 16. În cazul de față, recuperarea timpului se poate face și prin folosirea oricărui prilej de a răspândi Evanghelia printre păgâni.

[3] Despre Onisim, originar din Colose, vezi mai pe larg în Epistola către Filimon.

[4] Perioada patimilor, răstignirii, învierii și înălțării lui Iisus, toate alcătuind trepte suitoare spre desăvârșirea rostului Său pe pământ. Pentru definirea aceleiași perioade, Ioan folosește o expresie mai teologică: preamărire (zilele în care Iisus este preamărit) (In 7, 39; 16, 13).

Și-a întărit gândul de a merge la Ierusalim.

52 Și a trimis vestitori înaintea Sa. Și mergând ei, au intrat într'un sat de Samarineni, ca să-I pregătească totul.

53 Dar ei nu L-au primit, pentru că El Se îndrepta spre Ierusalim[5].

54 Și văzând aceasta, ucenicii Iacob și Ioan I-au zis: „Doamne, vrei să zicem să se coboare foc din cer să-i mistuie, cum a făcut și Ilie?...”.

55 Iar El, întorcându-Se, i-a certat și le-a zis: „Nu știți ai Cărui Duh sunteți? Că Fiul Omului n'a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască”.

56 Și s'au dus în alt sat.[6]

Tâlcuire

Cum să ne purtăm cu necredincioșii ce nu-L mărturisesc pe Domnul? La fel cum S-a purtat Domnul cu satul care nu L-a primit. Râvna tinerească, dovedind multă înfierbântare, ar fi vrut să pogoare foc din cer asupra lor; Domnul însă o înfrânează: „Nu știți fiii cărui duh sunteți...” Domnul Mântuitorul, în a Cărui primire stă însăși mântuirea, nu le-a făcut nimic celor care nu L-au primit; însă trecând pe lângă ei, i-a lăsat în voia lor. Așa se cuvine și acum: necredincioșii să meargă în calea lor, iar credincioșii așijderea. Este Dumnezeu, Care va pune toate în rânduială la vremea potrivită. Pentru necredincioși trebuie să ne pară rău și să ne rugăm; trebuie să dorim ca ei să cunoască adevărul și să căutăm prilejuri potrivite pentru a le strecura acest adevăr; iar dacă vor grăi împotriva credinței, să le răspundem cu dragoste, dar și cu hotărâre, surpând părerile lor – nu e nevoie de mai mult.[7]

---

[5] Sub semnul reciprocității, Samarinenii evitau contactele cu Iudeii, și cu atât mai mult cu pelerinii ce călătoreau spre Ierusalim; de obicei, aceștia din urmă ocoleau teritoriul Samariei (provincie între Galileea și Iudeea), preferând un drum mai lung și mai anevoios.

[6] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

[7] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*